

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1596/2017
02.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., против тужених Привредног друштва "ВВ" са седиштем у ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији су заједнички пуномоћници Горан Драганић, Александар Дојчиновић и Предраг Аврамовић, адвокати из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/17 од 26.04.2017. године, у седници одржаној 02.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/17 од 26.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 315/14 од 07.12.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА па су обавезани тужени да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете због објављивања нетачне, непотпуне и непроверене информације солидарно исплате износ од 100.000,00 динара са затезном каматом прописаном Законом о затезној камати почев од 07.12.2016. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због објављивања нетачне, непотпуне и непроверене информације солидарно исплате износ преко досуђеног износа од 100.000,00 динара до траженог износа од 1.000.000,00 динара односно за још 900.000,00 динара са затезном каматом прописаном Законом о затезној камати почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле ББ, па су обавезани тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете због објављивања нетачне, непотпуне и непроверене информације солидарно исплате износ од 100.000,00 динара са затезном каматом прописаном Законом о затезној камати почев од 07.12.2016. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиле ББ да се обавезу тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете због објављивања нетачне, непотпуне и непроверене информације солидарно исплате износ преко досуђеног износа од 100.000,00 динара до траженог износа од 1.000.000,00 динара

односно за још 900.000,00 динара са затезном каматом прописаном Законом о затезној камати почев од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка од 139.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/17 од 26.04.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 315/14 од 07.12.2016. године у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца АА и ББ да се обавежу тужени да им на име накнаде нематеријалне штете због објављивања нетачне, непотпуне и непроверене информације солидарно исплате износе од по 100.000,00 динара са затезном каматом прописаном Законом о затезној камати почев од 07.12.2016. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржаног у ставу петом изреке побијане пресуде тако што су обавезани тужиоци да туженима солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 116.500,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени Привредно друштво је издавач и оснивач јавног гласила које се издаје и штампа под називом "ББ". Тужени ГГ је ... године био главни и одговорни уредник наведеног јавног гласила. Тужена ДД је новинар овог гласила. Дана ... године у наведеном гласилу број . на насловној страни објављене су информације: " ... Жестока свађа, ... и ... раскинули, на мору га тешила ...", док је на страни и ... објављен текст под насловом: "..." као и под насловом " ... На мору га тешила ..." у коме је наведен текст ближе описан у нижестепеним пресудама.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључујући да су због информација објављених у наведеном чланку које су неистините, непроверене и нетачне повређени част и углед тужилаца, обавезао тужене на накнаду нематеријалне штете од по 100.000,00 динара.

Супротно, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев у целисти, закључујући да информације које су објављене чак и под претпоставком да су нетачне, с обзиром на садржину информација нису подобне да повреде част и углед тужилаца јер нису увредљивог карактера, нити су изречене у намери омаловажавања тужилаца.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Према члану 79. став 1. Закона о јавном информисању и медијима достојанство личности лица на које се односи информација је правно заштићено. Објављивање информације којом се врши повреда части, угледа или пијетета, односно информација које лице приказује у лажном светлу приписивањем одређених особина, није допуштено, уколико интерес објављивања информације не претеже над интересима заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

По члану 112. став 1. истог закона лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, те које због њеног објављивања трпи штету има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама тог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона.

Имајући у виду да ни тужилац у свом исказу (рочиште одржано 25.12.2015. године) ни ЕЕ (рочиште одржано 19.10.2015. године) нису спорили да су се упознали у лето 2014. године у време када је тужилац АА боравио у ..., као и да су се сликали и направили селфи, информација о "друштву" тужиоца АА и ЕЕ није нетачна. Остале информације објављене у тексту туженог које у суштини садрже преношење чињеница – љубавна свађа, раскид, нечеститање рођендана су према исказу тужене – новинара ДД (рочиште одржано 11.04.2016. године) објављене према извору блиском АА и на основу прегледа друштвених мрежа. Осим тога, чак и да су делови текста неистинити (а истинитост неких делова текста попут разговора између тужилаца и нису могли бити утврђени), тужиоци, као јавне личности, присутни у медијима у рубрикама које се тичу приватног живота, морају бити толерантнији на новинске текстове у односу на анонимне личности које нису у жижи јавности.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић